

Høringssvar mod anbefaling om lukning af Rougsøskolen.

På vegne af:
Pernille Hansen

Herunder:
Forrådsammeret
Centervej 6a & Vestergade 14, Auning

Jeg opfordrer kommunalbestyrelsen til at genoverveje anbefalingerne og undersøge alternative løsninger, der kan sikre økonomisk ansvarlighed og robuste lokalsamfund.

"Hvis prognosen viser, at der kommer færre mennesker, hvorfor er løsningen så at tilpasse sig tilbagegangen i stedet for at investere i at ændre den?"

Jeg skriver som tilflytter til Norddjurs fra Aarhus og som erhvervsdrivende med forretning i kommunen.

Forrådsammeret og jeg stillede op forrest som reklamesøjle, da Norddjurs ønskede at vise, at man kan skabe liv, arbejdspladser og fremtid i kommunen.

Det gjorde jeg, fordi jeg elsker at bo her og jeg elsker at drive forretning her. Og fordi jeg oprigtigt tror på, at hvis flere vidste, hvor godt vi faktisk har det, her på næseryggen af Danmark, ville langt flere familier og erhvervsdrivende vælge området til.

De første fire år boede vi i Auning, men søgte bevist en mindre by med lokal skole, et stærkt foreningsliv og følelsen af at bo i områder, hvor andre tager på ferie.

Vi kunne have valgt Gjesing hvor min kæreste er født og opvokset, Bode eller Hollandsbjerg som vi besøger flere gange om ugen gennem vores foreningsliv og vi havde sågar øjnene på både Lime, Katstrup & Pindstrup i Syddjurs Kommune.

Men vi valgte for to år siden Ørsted.

En væsentlig årsag var skolen og stien fra vores baghave, som fører direkte dertil, men også byens butikker som Spar, Bageren hos Lis & Torben, Biografen drevet af frivillige, Pizzamanden, Kroen, Værtshuset og den lokale idrætsforening, som alle står for skud hvis skolen lukker.

Da vi købte vores hus, sagde ejendomsmægleren "Rougsøskolen lukker ikke, der er så meget opland rundt om den" hvilket lød logisk i vores ører, og vi havde ingen grund til at tro andet.

Apropos ejendomsmægler, har vi været ude for at se på hus til min mor, som ønsker at flytte til Ørsted fra Aarhus. Hun har - ligesom jeg selv - forelsket sig i området og ønsker at komme tættere på os.

Ved alle tre fremvisninger fortalte mæglerne os, at flere købere havde trukket sig. Fælles for dem var, at de ikke turde købe hus i Ørsted, så længe der var usikkerhed om skolen. Alle var ressourcestærke børnefamilier med finansieringen på plads.

Jeg tør ikke tænke på konsekvenserne af anbefalingerne til "Fremtidens Folkeskole" for tilflytningen til både Rougsø- og Vivildområdet.

For selvom det foreløbig kun er forslag og scenarier har debatten allerede konsekvenser. Den belaster relationen Rougsø, Vivild & Allingåbro imellem, den udmatter os der bor her, som potentielt skal fraflytte eller bliver stavnsbundet, den udfordre erhvervslivet og så svækker den tilliden til kommunalbestyrelsens angegement i den vestlige del af kommunen¹.

I går, den 13. juni 2026, havde vi i Forrådsammerets café besøg af en bus fuld af hollandske borgere, som kommunen har inviteret til området for at skabe interesse for bosætning i Norddjurs.

Her talte jeg med en familie med tre børn, som havde lys i øjnene, når de fortalte om deres interessen for Voer, Udby & Udbyhøj. Og jeg kunne kun give dem ret i, at her havde de fundet en sand perle.

Men jeg kunne ikke lade være med at tænke på, om de under deres rundvisning også blev fortalt om den potentielle skolelukning. Og om de blev gjort opmærksomme på, at deres børn måske ser ind i en hverdag med op til 1 time og 15 minutters transport i skolebus hver vej.

Med den ene hånd investerer man i bosætning og tilflytterkampagner, med den anden hånd afvikler man institutioner der gør områderne attraktive. Man kan ikke markedsføre landsbylivet som en styrke om mandagen og fjerne dets fundament om tirsdagen. De 2 strategier harmonerer ikke med hinanden.

Efter at have sat mig ind i materialet, der ligger til grund for de tre workshops, og læst resultaterne heraf, har jeg forståelsen af at arbejdsgruppen har fokuseret mest på symptomerne frem for årsagen til udfordringerne.

Derudover er det skuffende at Børneby nord, som omfatter 31 procent af Norddjurs kommunes areal, er repræsenteret med 5 repræsentanter ud af 46. Heraf kun én med relation til området der er lukningstruet.

En proces kan være "lovlig"², grundig og velmenende – og stadig efterlade nogen med oplevelsen af ikke at være repræsenteret. Det gør sig gældende her.

Jeg læser materialet som ledende, med ansvarsfralæggelse overfor de misvedligeholdte områder.

Jeg stiller mig kritisk overfor at de store renoveringsbeløb i sig selv fremstår som argumenter for lukning.

Bygningernes nuværende stand er ikke opstået fra den ene dag til den anden. De er resultatet af mange års prioriteringer og manglende investeringer i vedligeholdelse. Ansvar for den udvikling ligger ikke hos børnene, familierne eller lokalsamfundene i Rougsø og Vivildområderne.

Det ligger hos de skiftende beslutningstagere, som gennem årene har haft ansvaret for kommunens bygninger.

Jeg anerkender fuldt ud, at bygningerne kræver investeringer. Men jeg savner en mere nuanceret diskussion af mulighederne.

² <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/700> Se paragraf 3, stk 2

Er en totalrenovering den eneste løsning?

Kan overflødige bygningsdele tages ud af drift for en periode?

Prognoserne viser nedgang i befolkningstilvæksten. Det eneste der lyser grønt er Auning. Men hvis prognosen siger, at der kommer færre mennesker, hvorfor er løsningen så at tilpasse sig tilbagegangen i stedet for at investere i at ændre den?

Når jeg læser Norddjurs kommunes egen befolkningsprognoser³ og sammenholder det med materialet fra workshopforløbene, sidder jeg tilbage med en oplevelse af, at udviklingen i Børneby Nord fremstilles mere negativt end prognoserne nødvendigvis giver grundlag for.

Ja, der ses en nedgang i elevtallet. Men den udvikling kan ikke ses isoleret fra de beslutninger, der allerede er truffet gennem årene.

Overbygningen blev flyttet til Auning i 2013, der er blevet færre busforbindelser mellem byerne, og på landsplan fødes der ganske enkelt færre børn end tidligere.

Det er derfor svært at konkludere, at faldende elevtal alene skyldes manglende attraktivitet i lokalsamfundene.

Samtidig oplever jeg, at der i materialet ligger en grundlæggende antagelse om, at større og mere centraliserede skoler nødvendigvis er bedre for børnene.

Det er jeg ikke overbevist om.

Jeg flyttede bevidst fra Aarhus til Norddjurs, fordi jeg ønskede noget andet. Jeg ønskede nærvær frem for størrelse. Tryghed frem for mange valgmuligheder. Korte afstande frem for lange transporttider. Et stærkt lokalt fællesskab frem for større institutioner.

Børneby Nords områder har alle elever fra 7. til 9. klasse i skole i Auning. På en skole som i forvejen kæmper med plads og trivsel, skulle vi starte der? Trække eleverne tættere på deres hjem, fritidsaktiviteter og venner.

Hvordan ville befolkningstilvæksten og skolernes trivsel mon se ud, hvis man fredede alle tre skoler i Børneby Nord de næste 10-15 år.

Kiggede ind i udviklingen af en stærk ledelsesstruktur, med kordinerede systemer, der gjorde driften af alle 3 skoler mere organiseret. Fokuserede på al det skoler i lokale landsbyer kan, fremfor hvad de ikke kan op imod store centraliserede skoler.

For selvom det koster penge at udvikle, er det endnu dyrere på sigt at afvikle.

Der mangler umiddelbart ikke analyser af konsekvenserne ved at bevare skolerne og deres potentielle udgift, skulle man investere i en hovedrenovering. Der mangler tværtimod analyser af konsekvenserne ved at miste dem.

Ude i den virkelige verden ville heller ingen virksomhed forvente vækst ved at fjerne det kunder vælger den på baggrund af, og i det her tilfælde ser jeg ingen nogen forskel på at drive en virksomhed og vende kommunal økonomi.

Små skoler kan være dyre i drift, men affolkede lokalsamfund er endnu dyrere på lang sigt.

³ <https://norddjurs.dk/Media/638822146160445254/Befolkningsprognose%202025.pdf>